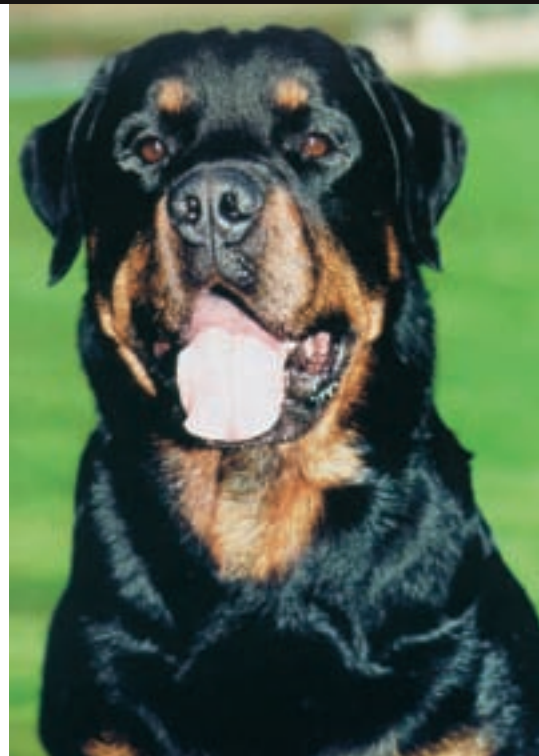

Co dokážou rotvajleři

Ilona Procházková se svými psy. Jejich výcviku zasvětila celý život.

Život plný zkoušek

Naštěstí to nejsou žádné zkoušky životní, jen jsme chtěli nějak výstižně představit dámu, která svůj život zasvětila psům. Je to právě 25 let, co úspěšně prezentuje plemeno rotvajler jako všestranného psa. Úspěchy sklízí na závodech pracovních psů, při záchranářském výcviku i na výstavách. Těch zkoušek z výkonu jsme napočítali opravdu poženaně. Doposud je jich 90 a není to zdaleka konečné číslo.

Jmenuje se Ilona Procházková a v jejím bydlíšti v pražském Hostivě byste ji většinou hledali marně. Kynologické cvičiště se jí stalo druhým domovem a tam ji také nemůžete minout. Poprvé jsme se setkali již téměř před dvaceti lety. Tehdy jsme hledali výcvikáře pro našeho prvního rotvajlera a byla nám doporučena paní Ilona jako zkušený odborník právě pro toto plemeno. Na cvičišti nás tenkrát přivítala energická dáma, která si vždy umí zjednat respekt nejen u psů, ale i u lidí, a pedagogické vlohy jí určitě nechybí. Její přístup k nezkušeným nováčkům však byl již v té době naprosto profesionální.

To se nepochybně projevilo i na výsledcích psů a spokojenosti jejich majitelů. Psi vnímají její přirozenou autoritu a všichni jí projevují svou náklonnost. Aby se mohla kynologické práci plně věnovat, opustila slibně se vyvíjející kariéru v administrativě i pohodlnou kancelář a vyměnila ji za nekonformní prostředí kynologického cvičiště. Jejím heslem je, že není psů, kteří by se nenaučili základní poslušnost tak, aby mohli být dobrými společníky pro své pány. Chyby dělají pouze lidé, ať už jsou to chovatelé, kteří se nevěnují štěňatům a zanedbávají období socializace, nebo později zájemci, kteří si pro sebe vyberou absolutně ne-

vhodné plemeno, či majitelé, kteří své psy nechají růst jako dříví v lese a žádnou výchovou, natož výcvikem se neza-

těžují. V důsledku toho pak vznikají problémy, které však lze při dobré spolupráci s majitelem odstranit. Vyžaduje to zpravidla hodně času, bezmeznou trpělivost, naprostou důslednost a hlavně skutečnou snahu situaci řešit. Respektuje odlišnost povah jednotlivých plemen a ke každému psu přistupuje individuálně. Její absolventi se mohou na své psy spolehnout. Dlouhá léta zastávala funkci výcvikáře v Rottweiler klubu a doposud pracuje jako oblastní poradce chovu.

Vraťme se však na úplný začátek. Paní Ilona vyrůstala v rodině se psy odjakživa. Všichni psi měli vždy stejné jméno Rek, aby se to nikomu nepletlo, a nebyli zdaleka jedinými zvířecími kamarády. V domě byly vždy i kočky, andulky, morčata a nechybělo akvárium. Prostě pravý ráj pro děti milující zvířata. Jednou se při návštěvě veterinární ordinace setkali se zuboženou fenečkou křížence velkého knírače, kterou tam majitelé přinesli utratit. Paní Ilona se feny ujal a dala jí jméno Džimina. Po zotavení se fena ukázala jako nesmírně šikovná a byla tak vlastně první, která přivedla svou paničku na kynologické

cvičiště. Svůj dluh pak splatila výbornými výsledky při zkouškách i na závodech. Ovšem prvním jejím rotvajlerem byl v roce 1980 Brazil z Města králů a rázem bylo jasné, že je to pro ni pravé plemeno na celý život. Tehdy se rotvajler na cvičištích vyskytoval pouze vzácně, byl proto také výcvikáři označován jako exot a žádné velké pracovní výsledky se od plemene neočekávaly. Jen v obranách byl rotvajler už tehdy uznávaný. To se paní Ilona rozhodla změnit. Její doménou jsou totiž stopy a i v těch byli a jsou její svěřenci vždy vynikající. Brazil složil 9 zkoušek z výkonu a byl také prvním z plemene, který s úspěchem absolvoval zkoušky záchranáře. Po jeho předčasném odchodu si v roce 1986, právě na Štědrý den, přinesla štěně jménem Goro Krocan, nikdo mu však neřekl jinak než Gáj. Ve své době byl Gáj nejúspěšnější pracovní rotvajler v republice. Svými vynikajícími výsledky si zajistil účast na třech přeborech ČR a ani se zkouškami se nedal zahanbit, bylo jich 12. Dožil se pěkných dvanácti let a špičkovou péči si užíval, tak jako ostatně všichni její psi, i po skončení pracovní kariéry. Prázdné místo na cvičišti zaujal jeho syn Egon Daubkův vrh. Ani tady se paní Ilona při výběru štěněte nemýlila a Egon zdědil po otci nejenom výbornou povahu, ale i pracovní vloh. Dokázal to svými 20 zkouškami. Byl také prvním psem, kterému panička pořídila kamarádku. Tou je dnes téměř třináctiletá Aranka z Koralky. Přestože se všichni těšili na štěňátka, Aranka nikdy nezabřezla. V jednom však neklamala: úspěšně složila 8 zkoušek z výkonu, z toho 3 záchranářské. Jinak je mazlíčkem rodiny a žije se svými kamarády, šestiletým Drakem od Jurečka a ročním Faustem od Vítkovy hory. Drak bezpochyby splnil všechna očekávání a doposud se může pochlubit 29 zkouškami, těch záchranářských je zatím 14. V praxi pak vyniká v plošném

vyhledávání osob a stopy staré tři hodiny pro něj nejsou žádný problém. Má za sebou i několik úspěšných zásahů, kdy našel pohřešovanou osobu v extrémně náročném terénu spáleniště. Vzhledem k tomu, co ukázala letošní zima, kdy pod nápořem sněhu padaly střechy objektů a hroutily se i celé stavby, takto vycvičení psi najdou nepochybně své uplatnění. Neméně úspěšný je Drak i na výstavách, kde získal titul Šampion ČR a Vítěz střední a východní Evropy. Mladý Faust se sice teprve učí, ale i on dává svými pokroky naději do budoucna.

Paní Ilona spolupracuje i s canisterapeutickými sdruženími. Vždy když je potřeba pracovat s velkým silným psem, její rotvajleři splní svou roli znamenitě. S ukázkami z praktického nácviku záchraných akcí navštěvuje i děti ve školách. Pracuje i v oblastech prevence, vede děti k zodpovědnému vztahu ke zvířatům, a to je v dnešní době velmi důležité. Prezentování psi sklízají za své úspěšné výkony upřímný obdiv a děti paní Ilonu zasypávají zvědavými otázkami. Ani v létě o dovolené tomu není jinak. Svůj volný čas dělí mezi letní výcvikový tábor a soustředění záchranářů. Na tábor, letos se bude konat již jubilejní desátý, je potřeba připravit vždy pestrý program a zajistit taktéž vyhovující zázemí pro psy. Kromě výcviku psů si účastníci užijí oblíbené soutěže o všestranného psa. Na závěr tábora se soutěž slavnostně vyhodnotí a zájemci mohou složit i zkoušky. Zatímco se ostatní vracejí odpočinutí domů, ona se přesunuje na soustředění záchranářů. Tam se intenzivně věnuje přípravě vlastních psů. Nikdy neodmítne pomoc druhým, její přátelé se na ni mohou vždy spolehnout. Svou dlouhou prací tak dokazuje, že správně vychovaný rotvajler je nejen obránář, hlídač, ale i záchranář a pohodový společník.

Jiřina & Jiří Volšický